

TV- JA RADIOLEHTI
ILMESTYY KERRAN VIIKOSSA
NUMERO 30 21. 7.—27. 7. 1969

TOIMITUS (KLO 9—16)
POSTILOKERO 10 349
YRJÖNKATU 13, HELSINKI 12
VAIHDE 64 24 10
TOIMITUSAJAN
JÄLKEEN 64 24 21

PÄÄTOIMITTAJA
PENNTI PIIRHONEN
SUORAAN 62 89 31

TOIMITUSSIHTEERIT
ESKO MUSTONEN
RAIMO RASILAINEN

TOIMITTAJAT
AIKKI PERTTOLA-FLINCK
MINDELE LONDON

OHJELMATOIMITTAJAT
LIISA KNUUTI
MARKKU TUULI

TEATTERITOIMITTAJA
ANNA KERTTU- WIIK

ULKOASU
TEEMU LIPASTI

ILMOITUKSET
SEPPÖ VAARANEN
ILMOITUSPÄÄLLIKÖ
MAIRE RIMPPI
ILMOITUSSIHTEERIT
VAIHDE 64 24 10

TILAUSHINNAT
VUOSIKERTA 33.—
1/2 V. 19.—, 1/4 V. 10.50
IRTONUMEROT 1:20

TILAUSKONTTORI
OSOITTEEN MUUTOKSET
POSTILOKERO 10 349
YRJÖNKATU 13 6. KERROS
VAIHDE 64 24 10

POSTISIIRTOTILI 69 208

JULKAISUJA: SUOMALAISEN
KIRJALLISUUDEN
KIRJAPAINO OY HELSINKI

Painatus: Suomalaisen Kirjallisuuden
Kirjapaino Oy:n Syyväpää Helsinki 1969

Katso-lehdessä
julkaistun materiaalin
osittainkin lainaaminen
lähdeettä mainitsematta
on kielletty

EEMELI EHDOTON

A nationwide opinion poll representing adults throughout the continental United States reveals overwhelming support for a U.S. Anti-Ballistic Missile defense system... Only 8% believe that no ABM system is needed.

This revealing poll, conducted by a leading independent research organization, Opinion Research Corporation of Princeton, N.J., covered a representative cross-section of the nation. According to the survey, released by U.S. Senator Hugh Scott, 84 per cent of all Americans (Democrats, Republicans and Independents) agree that the U.S. should have an ABM system. What's more, almost three fourths (73%) of the public want Congress to approve President Nixon's specific Safeguard ABM system.

Here is how America responded:

1. "Do you think the United States should have some sort of ABM defense system, or should not?"

Total Public:		
Yes, Should	No, Should Not	No Opinion
84%	8%	8%

2. "President Nixon has come out for a limited ABM system—called the Safeguard System—which is supposed to protect our ability to strike back at an attacker. Do you think Congress should approve this system, or should not?"

Total Public:			
Yes, Should Approve	No, Should Not Approve	Depends	No Opinion
73%	16%	3%	14%

3. "As far as you know, does Russia already have some ABM's in place and ready to use?"

Total Public:			
Yes	No	Not Yet, But Will	Don't Know
63%	3%	1%	33%

NOW, FOR THE FIRST TIME WE ARE HEARING THE REAL VOICE OF AMERICA... AND NOT WHAT THE NOISY 10 PER CENT, OPPOSED TO THE PLAN, WOULD LIKE CONGRESS AND THE COUNTRY TO BELIEVE!

The overwhelming support of the ABM proposal and the desire of the voters to have Congress enact such legislation have been obscured by the clamor of a minority. An organized campaign of letter writing to Congress, directed by a small group of militant opponents, has created an erroneous impression. The real voice of America is not being heard! Largely through the activities of these organizations, representing the attitudes of the 10 per cent opposed to the plan, Congressional mail is running against the Safeguard program. Obviously a severe information gap existed! It is time for Americans to speak up!

NOW YOU KNOW THE FACTS—BECOME AN ACTIVE MEMBER OF THE 84% MAJORITY—LET YOUR VOICE BE HEARD!

Write today! Don't put it off! We need a flood of majority mail to offset the mail of the organized minority. If you don't act now it may be too late! So the minute you stop reading this ad—pick up your pen and write your Senator and Congressman!

HOW WILL PRESIDENT NIXON'S SAFEGUARD ABM SYSTEM PROTECT US...WHAT WILL IT COST?

It is not necessary to understand all the scientific facts about the ABM (Anti-Ballistic Missile) System. What is important for you to know is what it will do to deter nuclear war between the super-powers. In the northern part of the United States we have Minuteman sites. These are underground sites where we keep our advanced nuclear strike arsenal—ready for launching in case of attack. The Safeguard ABM System is a system to protect our Minuteman sites from being blown up by an enemy's initial missile assault. In case of enemy attack, our radar would spot the incoming missiles and our ABM's would be launched to seek them out and explode them high in the atmosphere. That would mean that we would still have our Minuteman force virtually intact and ready to launch against the enemy!

SINCE THE RUSSIANS ALREADY HAVE DEPLOYED THEIR OWN ABM SYSTEM—GIVING PROTECTION TO THEIR STRIKE FORCE—IT WOULD SEEM SUICIDAL FOR THE U.S. NOT TO START ON A SYSTEM AT ONCE!

What will the Safeguard ABM System cost? There's been a lot of reckless talk on this subject. What President Nixon is asking for is a system that will cost less than 2% of our defense budget (or about \$2.00 per U.S. citizen yearly)... a small price to pay for such vital protection for our country.

REMEMBER THESE TWO VITAL POINTS: (1) The Safeguard program will contribute significantly to the deterrence of nuclear war and (2) it will contribute significantly to maintaining arms control talks with the Soviet Union.

WHERE DOES AMERICA REALLY STAND IN THE NUCLEAR BALANCE OF POWER?

During the "Cuban Crisis" of 1962, Russian nuclear missiles were aimed at the U.S. President Kennedy's ability to maintain world peace came at a time when the U.S. held a vast nuclear advantage. This advantage no longer exists. By the end of this year the Kremlin will have deployed as many land-based intercontinental ballistic missiles (ICBM's) as we will have—more—and with a substantially greater megatonnage.

THE TRUTH IS: The Soviet Union has developed and tested a 60-megaton bomb; it is the only nation to possess a terror weapon of this size.

THE TRUTH IS: The Soviet Union is the only nation to have built and installed ICBM's against an incoming nuclear-armed missile; it is the only nation to have conducted such a test.

THE TRUTH IS: The Soviet Union has developed and tested a Fractional Orbital Bombardment System (FOBS), a first-strike-oriented weapon; it is the only nation to have available such an orbital weapon.

THE TRUTH IS: The Soviet Union—in 1962—test fired an anti-ballistic missile (ABM) against an incoming nuclear-armed missile; it is the only nation to have conducted such a test. THE TRUTH IS: The Soviet Union acted first to deploy ABM's and has already installed 50 ABM launchers, and is testing an improved model... WHEREAS THE UNITED STATES HAS NOT YET DEPLOYED ABM'S OF ANY KIND.

FACED WITH THREATS LIKE THESE OUR PRESIDENTS HAVE CONTINUALLY EMPHASIZED THE NECESSITY FOR A STRONG NUCLEAR DEFENSE.

RICHARD M. NIXON
"If we do too much (with the Safeguard ABM system) it will cost us our money; if we do too little it will cost us our lives."

JOHN F. KENNEDY
"First... we must take immediate steps to protect our present nuclear striking force from surprise attack."

DWIGHT D. EISENHOWER
"Our nuclear weapons and our ability to employ them constitute the most effective deterrent to an attack on the free nations."

SAMAA KAIKKIALLA

Kaikkialla maailmassa, missä, missä hallitsee diktaattori, yksi ainoa puolue, fasistit tai kommunistit, raha tai köyhyys, yltäkylläisyys tai nälkä, syntyy yksipuolisia ohjelmia. Ohjelmat, filmit ja suorat lähetykset tehdään määrätystä tarkoituksessa. Kun sanon määrätystä tarkoitan sitä. Neuvostoliitossa päämäärän oli ohjelman tendenssin sanelee kommunistinen puolue ja ideologia, Vietnamin käytyä sota ja sen ideologiset päämäärät, Amerikassa raha ja sen valta. Jossakin kaiken takana istuu mies, joka pittelee ohjaksia käsissään ja kaikki palvelee hänen aivoituksiaan. Tätä tarkoitusta varten hän kerää ympärilleen lakeijajoukon antaen heille erilaisia tehtäviä: he ovat pääjohtaja, tuottaja, executivetuottaja, he ovat kuvaajia, käsikirjoitusten tekijöitä jne. Viimeiseksi teikkaajan sakset nipistävät pois ohjelmasta kaiken veren ja ravan, hautaavat vihollisen ilman huomiota ja kaunisti, omat suuremmissa, laululla ja torvisoitolla.

Minun on vaikeata kuvitella maata, jossa yleismaailmallisen ja yleisinhimillisen rehellisyyden tavoite pantaisiin päämääräksi tämän kansallisen, ellen sanoisi: ylikansallisen, valheen tilalle. Kaikkialla maailmassa ihmiset ovat valinnut helpoimman tiedonvälityksen tien, television, jonka äärellä viihdyttävät itseään ja heittävät ajatukset, kiusaavat ongelmat, omantunnon äänet huut helvettiin. Mutta miksi television pitää olla tällainen? Siksi, että sillä on vain kaksi omistajaa: joko valtio, joka sanelee sen suuntauksen, tai raha, joka haluaa vain lisää rahaa. Kumpikin haluaa miellyttää, rajattomasti miellyttää ihmisiä ja siten saada rahat pois heiltä.

YHDENMUKAISTETTUA VALHETTA

TEKSTI KAARLO NORDENSTRENG

Jussi Talvi kuvailee Katso-lehdessä n:o 26 masentuneita tunnelmiaan amerikkalaisen kuvaruudun ääressä. Minäkin istuin kesäkuussa iltoja New Yorkin hotellihuoneessa ja minutkin kymmeneltä kanavalta vyöryvä yhdenmukaistettu valhemaailma pani miettimään television ja yhteiskunnan välisiä suhteita. Oma masennukseni aiheuttui paitsi tv-ohjelmista itsestään myös amerikkalaisilta joukkotiedoituksen tutkijoilta saamistani raporteista.

Yhden tv-tutkijakollegeani kirjoituksesta, jossa analysoidaan kaupallisen joukkotiedotusvälineistön nykytilaa, löysin seuraavan lainauksen, joka nasevasti kuvaa amerikkalaisten tv-ohjelmien ja samalla koko Yhdysvaltain kansan manipuloinnissa käytettävää tekniikkaa. Kyseessä ovat tv:tä varten kirjoitettaville sarjafilmin ja näytelmien tekijöille annetut "standardiohjeet" — siis tavallaan sen "kaiken takana istuvan miehen" pysyvä päiväkäsky, joka Talven mukaan "pittelee ohjaksia käsissään ja kaikki palvelee hänen aivoituksiaan".

Yleisesti ottaen, näytelmiemme henkilöohjelmoin moraalinen tulee olla suunnilleen yhteneväinen amerikkalaisen keskiluokan moraalin kanssa, sillä tavoin kuin tämä yleisesti ymmärretään. Näytelmissä ei tule olla mitään alnesta joka hyökkää suoraan tai välillisesti jotakin organisotua vähemmistöryhmää tai järjestöä vastaan, instituutioita, maan jonkin osan asukalta tai mitään hyvänsä kaupallista organisaatiota vastaan. Tämä tarkoittaa poliittisia järjestöjä, veljeskuntia, yliopisto- ja koulu-

laisyhteisöjä, ammattiryhmiä, teollisuus-, liike- ja ammattijärjestöjä, uskonnollisia koulukuntia, kansalaiskerhoja, muisto- ja isänmaallisia yhdistyksiä, filantrooppisia ja uudistusyhdistyksiä (kuten esim. Tupakanvastustamislaitto), urheilujärjestöjä, naisjärjestöjä jne., jotka ovat hyvässä asemassa... Sisällissotaan melkein tulee ylittää varovaisesti, mulstaen kulkea herkkiä etelässä asuvat ovat tässä asiassa. Mitään sellaista kirjallista aineistoa ei saa käyttää, joka mahdollisesti loukkaa kanadalaisia naapureitamme... Mitään sellaista aineistoa ei tule viljellä, jossa otetaan kantaa puolesta tai vastaan selvästi osoitettavissa olevissa kansallisissa tai alueellisissa kiistakysymyksissä... Missä vain mahdollista, henkilöohjelmoin tulisi ymmärtää ja hyväksyä maailmanlilanne, valkkakin sotaan käsiteltäessä kirjoittajillemme tulisi pitää "kauhunököhdät" mahdollisimman vähissä... Uniformussa esilintyvä miehiä ei tule esittää kovin roistomaisessa valossa eikä kuvata osallistumassa minäkään ohjelmistamme ei tule olla

TOISIA AJATUKSIA TELEVISION "ÄÄRELLÄ" NEW YORKISSA

mitään aineita joka voisi millään tavoin tukea käsityksiä ilike-elämästä kymmenä, juurellomana ja valilla kaikkea tunnetta tai henkistä päämäärää olevana toimintana. ("Madison Avenuen ohjelmatuotant". Variety lokakuu 1960)

□ Näitä ohjeita ei ainakaan voi syyttää valheellisuksi: selvemmin ja avoimemmin voi tuskin enää ilmaista, että amerikkalaisen television "kertomukset tosielämästä" on tehty yksipuolisiksi ja valheelliseksi. On huvittavaa havaita että meillä Suomessa esiintyneet tammelmataliteetin arvostelijat — Pertti Hemänus, Max Rand, Hannu Taanila ym. — ovat käyneet aivan samoja sanakäänteitä kuvaillessaan tällaisten kansansuosioita metsästävien sarjanäytelmien välittämää maailmankuvaa. Herkullisiksi nämä amerikkalaisen tv-kirjoittajan ohjeet tekee se lähes uskomattomalta tuntuva seikka, että ne on laadittu tosissaan ja tarkoitettu vakavasti otettavaksi.

□ En tosin ole aivan varma, ovatko nimenomaan nämä ohjeet enää tänään voimassa. Voi olla, että USA:ssa viime vuosina voimistunut tv:tä vastaan kohdistettu kritiikki on aiheuttanut muutoksia ohjelmien muotoilussa: nyt sama asia sanotaan ehkä peitetympin ja ns. yleisesti hyväksyttävien peruseroivoin vedoten. Esimerkiksi tästä uudesta ja ovelasta ilmasutuyllistä kelpaa NBC:n erään edustajan puolestalla, kun tästä tv-yhtiötä syytettiin keskinkertaisuudesta:

Television toiminta heijastaa amerikkalaisia yhteiskuntaa eikä ole kohtuullista odottaa että mainostajien rahottama tv-yhtiö ryhtyy kokollemaan afoilla, jotka saattavat herättää pahennusta ihmisessä. Televisio kertoo sen mikä luonnostaan pulppuaa siitä yhteisestä järjestelmästä jossa elämme. (New York Timesin 19. 2. 1965 mukaan).

□ Tämänkin muotoilu on tosin osoittanut tv-yhtiölle aivan viime aikoina kiusalliseksi, sillä uutislahetyksissä on pakostakin jouduttu päivittäin kertomaan Vietnamin sodasta ja nuorisolevottomuuksista, jotka epäilemättä herättävät ihmisissä pahennusta. Mutta tv-busineksen PR-miehet ovat ratkaisseet tämänkin pulman: lehdistö julkaitaan koko sivun ilmoituksia, joissa maailman levottomuuksia esittävien uutiskuvien alla todetaan tähän tapaan "Epämielellistä — mutta pitäisikö tästä Teidän mielestänne olla kertomatta? Me tv-yhtiöt kerromme kaikesta tästä, jotta Teidän oikeutenne saada tietoja turvataisiin!" Kukapa tällaista retorikkaa tohtisi vastustaa. Tosiasiaksi jää kuitenkin, että kuvaruudun antama kuva maailmasta on yleisesti ottaen valheellinen — ja mikä tärkeintä, tarkoituksellisesti valheellinen. Sillä USA:n televisio-ohjelmistosta valtaosa on juuri sitä "todellisuutta", jota valmistetaan edellä lainatun reseptin mukaan.

ONNISTUUKO AIVOPESU?

□ Amerikan sen kummenin kuin kumman muunkaan maan televisiota ei kuitenkaan pidä tuomita huilaisemalla. On ensin selvitettävä, mitä pahaa siinä on, että television välittämä kuva maailmasta on enimmältään valheellinen. Kuka on määrännyt, että sen tulisi olla todennukainen? Eikö ole kohtuullista,

että ihmisille annetaan tilaisuus paeta unelmamaailmaan, olkoon tämä sitten kuinka valheellinen tahansa? Jussi Talvi esimerkiksi ei vastaa näihin keskeisiin kysymyksiin; hän vain moralistisesti paheksuu tuota "valhemaailmaa, jonka ihminen itse kutoo itsensä ympärille elääkseen siinä valhe-elämänsä alusta loppuun".

□ Itse katsoisin, että tv:n valhemaailma on syytä tuomita vasta, jos on todisteita seuraavista kahdesta seikasta:

1) että television katsojat eivät huomaa tv:n välittämää maailmankuvan valheellisuutta, vaan omaksuvat sen todellisuutena, ja

2) että katsojat eivät saa muilla tavoilla tietoja todellisesta maailmasta.

□ Jos todella näin on asian laita, aivopesu kokemusten mukaan onnistuu ja ihmisten käsitys maailmasta muuttuu samanlaiseksi valhekuvaiksi kuin ennen käytetyn tiedotusvälineen tarjoama maailmankuva. Sekä ns. terve järki että sosiologiset ja psykologiset tutkimukset viittaavat yhtäpitävästi siihen, että aivopesu todella paljossa onnistuu. Ainakin USA:ssa nämä kaksi aivopesun onnistumisen ehtoa näyttävät toteutuvan väestön enemmistön keskuudessa. On selvää, että paljon koulusivistystä saaneet kansalaiset, jotka lukevat ja matkustavat runsaasti, eivät ota tv-ohjelmia todesta vaan harmittomana huvia; heidän kohdallaan aivopesu ei onnistu. Mutta väestön enemmistö, joka on saanut suhteellisen vähän koulusivistystä, lukee ja liikkuu vähän; sille televisio on elämän tärkein ikkuna muuhun maailmaan ja se myös tuntuu vahvasti luottavan tämän ikkunan totuudenmukaisuuteen. Kaikkein suurin usko amerikkalaisen television totuudenmukaisuuteen löytyy nimenomaan maan köyhimmistä väestönkerroksista. Nämä ovat samalla myös tv-ohjelmien ahkerimpia katsojia: tuoreiden tutkimusten mukaan köyhät katsovat tv:tä USA:ssa keskimäärin 5½ tuntia päivässä, mutta muut ainoastaan vajaat 3 tuntia päivässä. Kun lisäksi todetaan, että varattomilta puuttuvat lähes täysin muut tiedotusvälineet sekä mahdollisuus perehtyä maailmaan omaehtoisesti, voidaankin vetää johtopäätös, että Yhdysvalloissa yksi kansankerros on koko lailla täydellisesti ohjelmointu elämään television luomassa maailmassa. On kuvaavaa, että köyhimmän väestönosan piirissä tehdyissä tutkimuksissa ei ilmennyt eroja neekerien ja valkoisten välillä: molemmat uskovat yhtä vakaasti, että maailma on sellainen jona se tv:ssä esitetään.

□ Mutta mikä sitten antaa aiheen tuomita tällainen aivopesu? Eikö ihmisillä ole lupa elää valhemaailmassa, etenkin jos se on miellyttävämpää kuin todellisessa maailmassa eläminen? Vastaus löytyy demokratian periaatteista ja ihmisoikeuksien julistuksesta: jokaisella yksilöllä on oikeus — ja velvollisuus — tietää hänen elämänsä vaikutavista asioista. Demokratia on se, että kansalaisia informoidaan maailman asioista ja että tämän tiedon pohjalta hän vaalessa ilmaisee kantansa yhteisten asioiden hoitossa. Demokratiaa ei ole se, että kansalaiset ilmaisevat kantansa todellisen maailman asioista sellaisen valheellisen

maailmankuvan perusteella, jonka jokin "korkeampi voima" — yksilöistä riippumaton järjestelmä — on katsonut hyväksi heille tarjota. Tällaista kuteutaan tavallisesti diktatuuriksi. Yhdysvaltatkin toimii käytännössä suurelta osin diktatuurina, ja televisio on sen diktatuurin tehokas välikappale.

NIIN METSÄ VASTAA . . .

□ Teoriassa USA on kyllä huomattavan demokraattinen maa ja sen kansalaiset ovat perustustakielen mukaan hyvin vapaita. Käytännössä tämä vapaus on kuitenkin usein näennäistä, koska ihmiset on alivopesty ajattelemaan ja toimimaan tietyllä tavalla. Puuttuu tieto sellaisista tavarolista ja ajatuksista, joita ei mainosteta ja jotka eivät käy laajalti kaupaksi. Sekin että televisio antaa kansalle kaupallisten periaatteiden mukaan mitä kansa haluaa on paljossa näennäistä kansan palvelua, koska yleisö käytännössä haluaa etupäässä sellaista mitä sille on ennestään tarjottu. On myös syytä kysyä, onko tv:n ensisijaiseksi tehtäväksi yleensä viisastasetta "kansan halujen" heijastelua, niin demokraattiselta kuin se tuntuukin. USA:n esimerkki osoittaa, että ilmeisesti ei ole: järkevintä lienee ohjelmoida tämä tärkein tiedotusväline nimenomaan todellisesta maailmasta kertovan tiedon levittäjäksi, jonka pohjalta kukin kansalainen voi vapaasti valita ajatuksensa ja tekonsa.

□ Yhdysvalloissa parhallaan käytävä keskustelu ohjusjärjestelmän vahvistamisesta on hyvä esimerkki siitä, miten elintärkeää pätevä tiedonvälitys demokraatiassa on. On ilmeistä, että valtaosa amerikkalaisista ei tiedä mistä kaikesta on kysymys ABM-vastaohjusjärjestelmän rakentamisessa, jos ylipäänsä koskaan on kuullut puhuttavankaan koko asiasta. Kuitenkin USA:n kongressi — kansan puolesta päättäjiä tekevät miehet — tulee tekemään ratkaisunsa paljossa sen perusteella, mitä mieltä valitsijat asiasta ovat — ja niinhän tietysti tuleekin tapahtua demokraatian periaatteiden mukaan. Mutta kansa jota ei ole informoitu asian eri puolista muodostaa mielipiteensä entisten käsitystensä ja tunteittensa perusteella. Ei siis ole odottamatonta, että kokonaista 73 % amerikkalaisista vastaa "Kyllä", kun mielipidetutkimuksen haastattelija kysyy johdattelevasti: "Presidentti Nixon on esittänyt rajoitettua ABM-järjestelmää — nimeltään Suojelusvahtijärjestelmä — joka on tarkoitettu turvaamaan meidän kykymme puolustautua hyökkääjää vastaan. Oletko sitä mieltä, että kongressin tulisi hyväksyä tämä ohjelma vai ei?" Tällaista mielipidetutkimusta käytetään sitten painostuskeinona empien kansanedustajien taivuttelemiseksi mm. siten, että ABM:ää kannattava kansalaisjärjestö kehottaa ihmisiä kirjoittamaan valitsemilleen päätöksentekijöille, mikä on Amerikan kansan todellinen tahto. Jälleen erittäin demokraattisen näköistä, mutta monipuolisen tosiasiatiedon puuttuessa vain manipuloitua — oikein teollisesti manipuloitua — näennäisdemokratiaa. Minusta näin tärkeässä kysymyksessä, joka koskee koko maapalloamme elämän olemassaoloa, on vastuutonta kysyä sellaisen kansan mieli-

pidettä, jolle ei ole annettu mahdollisuutta perehtyä asiaan. Mutta USA:ssa kysytään aina kansalta sillä muuten näyttäisi siltä kuin siellä ei vallitsikaan demokratia!

ENTÄ SUOMESSA?

□ Nämä mietiskelyt — joiden "sellityksenä" ei suinkaan ole jokin amerikkalaisuutta kohtaan tunnettu kaurana vaan huoli siitä mihin USA ja koko maailma lopulta päätyy — johtavat miunut aina oman yleisradiotoimintamme tarkasteluun, aivan samoin kuin Jussi Talvikin vertailu vaikutelmiaan "meidän punaiseen televisioomme". On pakko todeta, että omaa televisiotamme vaivaa sama tauti kuin USA:n televisiota, tosin lievempana. Meilläkin ohjelmia on tehty ensisijaisesti kansan miellyttämisen eikä tiedon levittämisen tarkoituksessa. Meilläkin tv on aivopessyt kansalaisia sokeaan näennäisdemokratiaan.

□ Miten tämä tauti sitten olisi parantettavissa? Vain siten, että ruvetaan tosissaan etsimään Talven mainitsemaa "ohjenuoraa, jolla rehellinen kuva syntyy". Vain siten, että asetetaan "yleismaailmallisen ja yleisinhimillisen rehellisyyden tavoite päämääräksi tämän kansallisen, ellen sanoisi: ylikansallisen vaiheen tilalle". Tässä kaikessa olen Talven kanssa samaa mieltä. Mutta siinä en laisinkaan yhdy hänen käsitykseensä, että on vaikea kuvitella maata jossa näin toimittaisiin. Sellainenmaa on jopa olemassa: sen nimi on Suomi. Juuri yleisinhimillisen rehellisyyden tavoite on asetettu Yleisradioomme uuden ohjelmapolitiikan tavoitteeksi. Yksityiskohtaisen tavoitteen asettele löytyy kaksi vuotta sitten julkaistusta kirjasta Yleisradion suunta. Joko Talvi ei ole sitä lkenut tai sitten hän ei ole halunnut ymmärtää näitä "reporadiot" todellisia päämääriä, vaan on mieluummin omaksunut ennakkoluuloisen käsityksen "punaisesta televisiosta". Uusi suuntaus ei tosin vielä toteudu läheskään koko ohjelmistossa, mutta joka tapauksessa selväsanaoinen tavoitteenmäärittely on olemassa. Minusta on masentavaa, että Talven kaltaiset henkilöt eivät tätä oivalla, vaan tuijottavat itsensä sokeliksi ohjelmissa viallaiteviin värillisiin pilkkuihin ja yhtyvät siten maata kiertäviin aivopesuvirtoihin, jotka hokevat "televisioimme vaarallista punaisuutta".

□ On älyllistä halpahintaisuutta paheksua enää tällä hetkellä amerikkalaisia ja suomalaista televisiota samoilla perusteilla — sillä että molemmat pyrkisivät tarjoamaan katsojille valheellisesti ohjelmoidun maailmankuvan. Juuri tätä pyritään Suomessa määrätietoisesti vastustamaan. Ja ellei meillä omaksuttua ohjelmapolitiikka hyväksy — sellaisena kuin se esitetään tavoitteenmäärittelyssä, ei välttämättä sellaisena miltä se vielä tällä hetkellä kuvaruudussa näyttää — silloin ei myöskään hyväksy yleisinhimillisen rehellisyyden päämäärää. Ja jos ei tätä taas hyväksy, silloin kannattaa amerikkalaisen television valhemaailmaa. Kummankohan Jussi Talvi ja televisioimme "punaisuudesta" huolta kantavat kansalaispiirit loppujen lopuksi hyväksyvät ja kumman tuomitsevat?